

Hol tartok?¹

A kanizsai őszben, mondhatnám – de nem:
a *vénasszonyok nyarában*, még a három
nyári hónap mázával bőrömön.
Jóformán fél lábbal itt,
ahol ezt a szöveget olvasom,
fél lábbal (bokáig/térdig²) tengervízben
(úszócipőben, hogy a kiszámíthatatlan alakú,
nagyságú, állagú kövek fel ne sértsék talpamat).
Itt is, ott is: *ahol a* (tenger- s a Tisza-) *part szakad*.

Közösség, közösségi kérdések, társadalmi rizsa... –
holott³ nincs fontosabb, mint a biztosnak érzett talaj
lépteink alatt.
Még nem pattogzik a zománc – a nyaré –, még tart,
még befut fénye s melege.
Mehr Licht, mehr Luft – Goethével s Kosztolányival szólva –,
ennyi tágasság egy veroszubjektumnak kijár,
s egyelőre a szárnyas idővel bajlódni sincs okunk,
amíg tartja magát a nyár.

Egy író tábor (például ez) legyen
írók és költők symposionja,
az irodalom, a költészet szellemi lakomája,
ahol a menüt (nem zónaadagot s nem a köznapit)

---

¹ Kanizsai Író tábor, 2016. szeptember

² Ugyan nem pezsgőben, de

³ „náddal ringat, holott csobogással” (J. A.)

ki-ki *à la carte* rendelheti meg.
Eltölteni az időt, mellyel egyelőre – mint írtam,
s úgy értem: itt, most – nincs sok bajlódni valónk.
A *létezőszakmában*⁴ pedig sohasem tolongtak
sem írók, sem olvasók. Nota bene: író vagyok-e vagy olvasó?
Se több, se kevesebb, legfeljebb együtt
(értsd: együttvéve) kevesebben, fogyatkozóban.
Ám erre az irodalom, a költészet nem ismer gyógyírt,
nem talál rajta fogást, ködképekben pedig –
*a kedély láthatárán*⁵ – nem gondolkodik.

Marad hát a symposion, a szellemi lakoma
à la carte – s hogy együtt vagyunk, és szemléljük,
nem szóltanul, de nyitott szemmel és szellemmel,
a körülöttünk zajló (*politikai*) (*közéleti*) (*karrierista*)
(*dirigáló [szakácskodó]*) bazárt,
tudván, hogy az a bolt, amelyben ízlésünk szerint
s kedvünkre válogathattunk, már rég bezárt.

Mellékdal:

És nemsokára majd beőszül.
Legszívesebben – *lila fecskéként*⁶ –
én is sorakoznék a villanydrótokon.

2016. szeptember 7.

---

⁴ Ottlik Géza

⁵ Kemény Zsigmond

⁶ Nemes Nagy Ágnes